

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

22 מאי 2025

1.מ.ל.ה.ס. אחזקות בע"מ

2.האני סייאד סלים

3.מיכאל (מיכה) לוי

המבקשים

-

המשיבה

דורית לוי

בשם המערערים – עו"ד ליאת פייגל; עו"ד אבי גנון
בשם המשיבה – עו"ד מירב שחם

החלטה

השופטת לאה גליקסמן

עניינה של החלטה זו – האם יש לקבל לרישום את הערעור שהגישו המערערים על החלטת רשמת בית הדין הארצי, השופטת אפרת קוקה, מיום 15.3.2005 בתיק ע"ע 60529-09-24, בגדרה נמחק הערעור שכנגד שהוגש על ידם.

רקע עובדתי

1. המשיבה הינה אלמנתו של המנוח שוקי שי חיים ז"ל (להלן – **המנוח**), אשר נהרג בתאונת דרכים ביום 1.1.2018. המערערת 1 הינה חברה בע"מ שעסקה במתן שירותי טכנאי לטלוויזיה בלווין לבתים פרטיים (להלן – **החברה**). המערער 2 הינו בעל מניות בחברה, והמערער 3 שימש כמנהל-שותף בחברה.
2. המנוח הועסק כטכנאי בשירות החברה החל מיום 1.11.2015 ועד יום מותו בתאונת דרכים ביום 1.1.2018. בתביעה שהגישה המשיבה, טענה כי התקיימו יחסי עבודה בין המנוח לבין החברה, בניגוד לטענת החברה כי ההתקשרות עם המנוח הייתה התקשרות עם קבלן עצמאי, ותבעה תשלום זכויות שונות בשל קיומם של יחסי עבודה בין המנוח לבין החברה, לרבות פיצוי בגין אובדן פנסית שאירים. כמו כן טענה המשיבה כי יש להרים את מסך ההתאגדות שבין החברה לבין המערערים 2 ו-3.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

3. ביום 10.7.2024 ניתן פסק דינו של בית הדין האזורי ירושלים (השופט דניאל גולדברג ונציגי הציבור מר מנחם פסטרנק ומר דוד זהבי; סע"ש 30408-04-20; להלן – **פסק הדין**), שבו התקבלה בחלקה תביעת המשיבה. בית הדין האזורי קבע כי התקיימו יחסי עובד-מעסיק בין המנוח לבין החברה, וחייב את החברה בתשלום זכויות שונות, אולם נדחתה התביעה לפיצוי בגין אובדן פנסיית שאירים. כמו כן, נפסק כי יש להרים את מסך ההתאגדות בין החברה לבין המערער 2, והתביעה כנגד המערער 3 נדחתה.
4. ביום 23.9.2024 הגישה המשיבה ערעור על פסק הדין (להלן – **הערעור העיקרי**), וביום 4.11.2024 הגישו המערערים ערעור שכנגד.
5. ביום 19.11.2024 הגישה המשיבה בקשה לסילוק על הסף של הערעור שכנגד, הן בשל האיחור בהגשתו והן בשל העדר זיקה עניינית בין הערעור שכנגד לערעור העיקרי.
6. בהחלטה מיום 15.3.2025 נקבע כי יש לקבל את הבקשה למחיקה על הסף של הערעור שכנגד (להלן – **החלטת הרשמת**). החלטתה שלא לקבל את הערעור שכנגד לרישום נשענה על מועד הגשתו, מבלי להידרש לסוגיית הזיקה העניינית בין הערעורים, כמפורט להלן:
- 6.1. נקבע כי לנוכח מועד מסירת הודעת הערעור העיקרי ביום 24.9.2024 לידי המשיב 2, שהוא בעל מניות יחידי במשיבה 1, מסירה שלא הוכחה, יש לראות ביום זה כיום בו הומצאה כדין הודעת הערעור העיקרי למשיבים 1-2. משכך, הערעור שכנגד, שהוגש ביום 4.11.2024 על ידי משיבים 1 ו-2 הוגש באיחור של למעלה מחודש ימים, ללא בקשת ארכה מטעמם.
- 6.2. ביחס למערער 3, נקבע כי יש לראות את יום 1.10.2024 כמועד ההמצאה, לנוכח תצהיר המוסר שבו הוא מעיד כי בוצעה ביום זה הדבקה של הודעת הערעור העיקרי על דלת מענו. בנוסף, נדחתה טענת המערערים כי מועד ההמצאה הקובע הינו המאוחר מבין המועדים. בכל אופן, עם דחיית טענת המערערים כי ההמצאה התבצעה ביום 28.10.2024, גם ביחס למועד ההמצאה למערער 3 – 1.10.2024, הוגש הערעור שכנגד באיחור של כשלושה שבועות.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

- 6.3. כמו כן, קבעה הרשמת בהחלטתה כי על פניו המערער 3 אינו יכול להגיש ערעור שכנגד, שכן הוא אינו מבקש לשנות את תוצאת פסק הדין בהתייחס אליו, לנוכח העובדה שהתביעה נגדו נדחתה.
- 6.4. הרשמת הוסיפה כי כל המערערים יוכלו להעלות את טענתם כי לא התקיימו יחסי עבודה בין הצדדים במסגרת הטיעון בהליך העיקרי.

הליך הערעור וטענות הצדדים

7. על פי התיעוד במערכת נט המשפט ביום 16.3.2025 הומצאה החלטת הרשמת לצדדים באמצעות "הודעה באתר", וב"כ שני הצדדים קיבלו הודעה לדואר האלקטרוני שלהם על אודות ההחלטה ביום 16.3.2025 בשעה 15:07.
8. על פי התיעוד במערכת נט המשפט, ההחלטה נצפתה על ידי באת כוח המערערים עו"ד ליאת פייגל ביום 16.3.2025 בשעה 07:38, ועל ידי באת כוח המשיבה עו"ד מירב שחם ביום 16.3.2025 בשעה 09:33.
9. ביום 27.3.2025 הגישו המערערים ערעור על החלטת הרשמת מיום 15.3.2025.
10. ביום 31.3.25 ניתנה החלטתי בעניין מועד הגשת הערעור, כמפורט להלן:
- "על פי הנתונים במערכת נט המשפט, החלטת הרשמת מושא הערעור הומצאה למערערים ביום 16.3.2025 וגם נצפתה על ידי ב"כ המערערים במועד זה. על פני הדברים, הערעור על החלטת הרשמת הוגש באיחור, שכן ערעור על החלטת רשם בית הדין הארצי יש להגיש בתוך 7 ימים, דהיינו עד יום 23.3.2025. המערערים יודיעו עמדתם בנוגע לאמור לעיל ולהליך עד יום 7.4.2025."**

11. המערערים טענו כי הערעור על החלטת הרשמת הוגש במועד:

- 11.1. המערערים הפנו לנספח 2 בכתב הערעור על החלטת הרשמת, ובו מסמך המהווה "אישור צפיה בהחלטה למחיקת הערעור שכנגד מאתר נט המשפט מתאריך 23.3.2025", ועל כן טרם חלף פרק הזמן בן שבעה ימים להגשת הערעור.
- 11.2. בנוסף, טענו המערערים כי החלטת הרשמת היא בגדר פסק דין, לנוכח העובדה שהיא מסיימת את הליך הערעור. על כן, המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת הוא 15 ימים מיום מתן ההחלטה, וזאת בהתאם לתקנה 76 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. (להלן - **התקנות**).

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

11.3. בנוסף, המערערים הפנו לסעיף 68 להודעת הערעור על החלטת הרשמת שבו נאמר כי "למען הזהירות לאחר פתיחת ההליך תוגש בקשה להארכת מועד להגשת הערעור מטעם המערערים 1 – 2".

המערערים התייחסו בהרחבה בתגובתם לנימוקי הערעור על החלטת הרשמת לגופה, וכן טענו כי מתקיימים טעמים מיוחדים להארכת מועד לקבלת ערעור שכנגד. לסיום עתרו המערערים "לקבל את הערעור לרישום, ולחלופין לקבל את בקשת המערערים להארכת מועד להגשת כתב ערעור".

12. במענה לטענות המערערים טענה המשיבה כמפורט להלן.

ראשית, הנספח אותו צרפו המערערים מתייחס לצפייתם של המערערים במסמך אחר, ואילו החלטת הרשמת מושא ערעור זה נצפתה על ידם יום לאחר פרסומה, ביום 16.3.2025. המשיבה טוענת כי "המערערים ניסו להוליך שולל את כב' ביה"ד בטענה שההחלטה נמסרה רק ביום 23.3.2025 תוך שהם מצרפים לערעורם "ראיה" לכאורה אודות אישור צפיה".

שנית, בהתייחס לסיווג החלטת הרשמת מושא הערעור, כ"החלטה אחרת" או "פסק דין", הרי שהמערערים בעצמם סברו כי מדובר ב"החלטה אחרת", כעולה הן מכותרת הערעור "ערעור על החלטה אחרת"; והן מהצגת התיעוד על מועד הצפיה בהחלטה (שלכאורה לא היה רלוונטי אילו הוגש הערעור במועדו). בנוסף, טענה המשיבה כי "אילו היה מדובר בפסק דין, הרי שהמערערים לא היו יכולים להגיש ערעור כלל, בהיות בית הדין הארצי לעבודה הערכאה הגבוהה ביותר".

שלישית, הבקשה להארכת מועד אליה הפנו המערערים כוונה להארכת מועד להגשת כתב הערעור שכנגד, ולא להארכת מועד הגשת הערעור על החלטת הרשמת. בפועל, המערערים לא הגישו בקשה כזו, ובקשה הארכה לא נומקה ולא הציגה אף טעם ענייני.

דיון והכרעה

13. כאמור, עניינה של החלטה זו הוא – האם הערעור על החלטת הרשמת הוגש במועד או באיחור. יודגש, כי המערערים לא טענו, ולו כטענה חלופית, כי יש להאריך את המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת, ובטעמים המיוחדים שפורטו על ידם (סעיפים 48 – 55 לתגובה) הועלו טענות המצדיקות הארכת המועד להגשת הערעור שכנגד. כפי שיובהר להלן, ענין זה חורג ממסגרת הערעור על החלטת הרשמת ומהחלטה זו.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

14. אשר לסוגיית מועד ההמצאה ומועד הצפייה: למרות שהופנו ישירות בהחלטה מיום 31.3.2025 לתיעוד הרלוונטי במערכת נט המשפט, התייחסו המערערים אל תיעוד הצפייה למסמך אחר, שכותרתו "הודעה מטעם המערערת" ומסווג במערכת נט המשפט כמסמך תגובה/תשובה. המערערים גם לא העלו כל טענה ביחס לתיעוד ההמצאה כדין והצפייה בהחלטה ביום 16.3.2025, ולא טענו לאי-קבלת הודעת דואר אלקטרוני או צפייה בידי מי מעמיתיהם במשרד, וסמכו טיעוניהם על כך שמועד המצאת החלטת הרשמת הוא יום 23.3.2025. על כן, לא נותר אלא לקבוע שמועד המצאת החלטת הרשמת למערערים הוא המועד המתועד במערכת נט המשפט – 16.3.2025.

15. באשר לסיווג החלטת הרשמת מושא החלטה זו: אין לקבל את טענת המערערים כי מדובר בפסק דין ולא בהחלטה אחרת. בעניין ע"ר (ארצי) 2197-10-15 מיטראל בע"מ - לשכת המסחר תל אביב (28.3.2016) נקבע כי:

"אין בידי גם לקבל את טענת החברה כי החלטת הרשם לסלק על הסף את הערעור היא בגדר פסק דין, בשל העובדה כי בהחלטה זו הסתיים הדיון בערעור. לעניין מהותה של החלטה שלא לקבל הליך ערעורי לרישום נפסק כי -
"החלטה זו אינה בגדר החלטה בערעור עצמו, שלעתיים מצריכה קיום דיון בפני מותב תלתא, אלא זו החלטה בשאלה המקדמית האם בכלל הוגש לבית המשפט ערעור, אם לאו". (ההדגשה הוספה - ל.ג.). רע"א 4198/14 בן ארי נ' בנק המזרחי טפחות בע"מ (16.6.2014)."

עתירה לבג"ץ על פסק דין זה נדחתה על הסף (בג"ץ 3596/16 מיטראל בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה בירושלים (10.5.2016)).

16. זאת ועוד. גם אילו החלטת הרשמת הייתה בגדר "פסק דין" ולא "החלטה אחרת" (וכמובהר אין הדבר כך), הערעור הוגש באיחור, שכן גם ערעור על פסק דין של רשם בית הדין הארצי יש להגיש בתוך שבעה ימים. לעניין המועד האחרון להגשת ערעור על פסק דין של רשם בית הדין הארצי לעבודה נפסק בע"ר (ארצי) 49524-05-19 גבאי - חברת דואר ישראל בע"מ (24.9.2019), כך:

"מהו המועד להגשת ערעור על פסק דין של רשם בית הדין הארצי? על פי תקנה 400 לתקסד"א המועד להגשת **"ערעור על החלטת רשם לפי סעיף 96 לחוק בתי המשפט, לרבות החלטה לגבי בקשה לבטל החלטה על פי צד אחד או בהעדר כתבי טענות של הצד השני, יהיה עשרים ימים מהיום שבו ניתנה ההחלטה, והוראות פרק זה, למעט סימן ד', יחולו על הערעור האמור בשינויים המחוייבים"**. בסעיף 1 לתקסד"א מוגדרת "החלטה" - **כ"פסק דין וכל החלטה אחרת של בית משפט"**. מכאן, שבין

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

אם מדובר בערעור על החלטה אחרת של רשם ובין אם מדובר בערעור על פסק דין של רשם – המועד להגשת הערעור הוא עשרים יום. לעומת זאת, בתקנות בית הדין לא מצויה הוראה הקובעת את סד הזמנים להגשת ערעור על **פסק דינו** של רשם בית הדין הארצי, להבדיל ממועד להגיש ערעור על החלטה אחרת המוסדר בתקנה 79 לתקנות, והדבר מהווה לקונה בתקנות [ראו: עניין **מיטראל**, סעיף 30 לפסק הדין]. אני סבורה, כי בהיקש מתקנה 400 לתקסד"א, נוכח העובדה שהמועד להגשת ערעור על החלטה של רשם בית המשפט העליון והמועד להגשת ערעור על פסק דין של רשם בית המשפט העליון הוא זהה – עשרים יום – יש להחיל כלל זהה גם בבית הדין לעבודה. על כן, יש לקבוע כי המועד להגשת ערעור על פסק דין של רשם בית הדין הארצי הוא שבעה ימים ממועד המצאת פסק הדין של הרשם."

17. **אשר לבקשה להארכת מועד**: המערערים הפנו בתגובתם אל סעיף 68 להודעת

הערעור על החלטת הרשמת, שבו לטענתם התייחסו "**למען הזהירות**" להארכת מועד להגשת ערעור. אולם, עיון בסעיף 68 להודעת הערעור אליו מפנים המערערים, כמו גם כמו גם סעיפים 48 – 55 לתגובתם להחלטה מיום 31.3.2025, מעלה כי בקשת הארכה מכוונת להארכת מועד להגשת הערעור שכנגד, ולא להארכת מועד להגשת הערעור על החלטת הרשמת.

18. מנגד, המערערים בתגובתם, וחרף ההחלטה מיום 31.3.2025 לעניין הגשת

הערעור **על החלטת הרשמת** שלא במועד, לא העלו כל טענה, ולו כטענה חלופית, כי יש להאריך את המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת. אכן, המערערים התייחסו באריכות לטעויות שנפלו לשיטתם בהחלטת הרשמת, ואולי ניתן לראות בכך טיעון לעניין סיכויי הערעור על החלטת הרשמת. אולם, אין די בכך, שכן סיכויי הערעור על החלטת הרשמת הם מרכיב אחד בהכרעה אם להאריך את המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת. כמובהר, בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת כלל לא הוגשה, וכפועל יוצא מכך לא הוצגו טעמים מיוחדים המסבירים או מצדיקים את האיחור בהגשת ערעור על החלטת הרשמת, שבגינם יש מקום להאריך את המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת.

19. כאמור, המערערים התייחסו בהרחבה להחלטת הרשמת לגופה, ובין היתר טענו

כי מתקיימים "טעמים מיוחדים" המצדיקים הארכת מועד להגשת הערעור שכנגד.

ראשית, משלא הוגשה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור שכנגד (ויצוין כי למרות האמור בסעיף 68 להודעת הערעור עד היום לא הוגשה בקשה כזו), לא

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 72746-03-25

היה מקום שהרשמת תידרש לכך. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בעניין מישראל:

ככל שהליך ערעורי לא הוגש במועד – דינו להימחק. השיקול של זכות הגישה לערכאות הוא שיקול אחד מבין כלל השיקולים הנבחנים במסגרת החלטה בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי. במקרה הנדון, משהחברה לא ביקשה, ולו לחלופין, הארכת מועד להגשת ערעור, בדין לא התייחס הרשם לשיקול זה."

שנית, בכל מקרה, בערעור על החלטת הרשמת אין מקום לדון בשאלה אם יש להאריך את המועד להגשת ערעור שכנגד, בקשה החורגת ממסגרת הדיון בהליך שהוא ערעור על החלטת הרשמת מיום 15.3.2025, שעניינה אי קבלת הערעור שכנגד לרישום עקב האיחור בהגשתו. ככל שביקשו המערערים להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערעור שכנגד, ולו כבקשה חלופית, היה עליהם להעלות בקשה זו בהליך לפני הרשמת, ולא ניתן להעלות בקשה זו **לראשונה** במסגרת הליך ערעור על החלטת הרשמת, עת בקשה זו כלל לא נדונה בהחלטת הרשמת מושא הערעור.

20. **סוף דבר**: לנוכח העובדה שהערעור על החלטת הרשמת הוגש באיחור, ולנוכח העובדה שלא הוגשה בקשה, ולו חלופית, להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת – יש למחוק על הסף את הערעור על החלטת הרשמת.

21. המערערים ישלמו למשיבה הוצאות בגין הליך זה בסך של 3,000 ₪. אם סכום זה לא ישולם בתוך 30 יום יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום עד למועד התשלום בפועל.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ה (22 מאי 2025) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

לאה גליקסמן, שופטת

